

Den følgende Sag var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugs- og Skovejendomme, Fiskere m. fl.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1331).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 69 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Man gik derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Opførelse og Udleje af Arbejderboliger m. m. paa Landet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1227).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (P. C. Petersen): Jeg skal tillade mig, at fremsætte et Par Bemærkninger, førend dette Lovforslag forlader Rigsdagen.

Behandlingen af denne Sag har fra Oppositionens Side ikke været anderledes, end det er Tilfældet ved enhver Lejlighed, naar der er Tale om sociale Foranstaltninger til Gavn for Smaafolk her i Landet. Det har ikke manglet paa Sympati, ej heller paa Velvilje fra de Konservative og Venstre under Sagens Behandling her i Tinget og i Udvalget, men det har fra de to Partiers Side i høj Grad manglet paa Realiteter. Man har forsøgt at forringe Lovforslaget, til Skade for Landarbejderne, men det er heldigvis ikke lykkedes Mindretallet at gennemføre nogen som helst Forringelse i det af Folketinget vedtagne Lovforslag.

Der er Grund til at nævne, at denne Lovgivning selvfølgelig ogsaa har Interesse for Landbruget, og i særlig Grad for Storlandbruget, der jo beskæftiger en Del gifte

Landarbejdere. Mit Parti finder det absolut nødvendigt, at der opføres nye Huse i Landdistrikterne, hvis Landboerne skal kunne gøre sig Haab om, at i hvert Fald en Del af Landarbejderne vil forblive i Landbrugets Tjeneste. Rimelige Indtægter og gode Boligforhold er den første Betingelse herfor, og at ordnede Retsforhold mellem Ejerne af de gamle Arbejderhuse og disses Lejere kan bidrage til at skabe gode Forhold for baade Arbejdere og Arbejdsgivere, er en Selvfølge.

Men selv om Regeringen nu gennemfører en Lov angaaende Opførelse af nye Boliger til Landarbejdere, maa der tillige ske en hel eller delvis Sanering af de gamle Arbejderhuse ude paa Landet. Vi mener derfor, at nu maa Ejerne af disse gamle ubrugelige Boliger følge i Statens Fodspor. Det er jo særlig Godsejerne og andre Jordrotter, der selv bebor højt komfortable Boliger eller Slotte her i Landet eller andre Steder, som byder deres Arbejdere de usleste Boliger, der findes her i Landet. Mener man virkelig fra den Side, at man fremdeles kan byde danske Borgere saadanne Boligvilkår? Jeg mener det ikke, og derfor retter jeg denne Opfordring til disse Huses Ejere derude paa Landet; det gælder for Resten ogsaa en hel Del gamle Huse omkring i Landkommunerne, for hvilke Sognekommunen staar som Ejer.

Lovforslaget har vakt Opmærksomhed ude i Landet og vakt Haab hos adskillige gifte Landarbejdere om at faa et Hjem i Henhold til Lovforslagets Bestemmelser. Og skulde det nu vise sig, at de Midler, der bevilges efter Loven, ikke slaar til, vil der formentlig blive fundet Udvej for Fremskaffelsen af yderligere Midler til Boliger for Arbejdere.

Jeg kan ikke undlade at nævne, at i Aaret 1938 fejrer det danske Landbrug, den danske Landbostand sammen med hele den øvrige Befolkning Stavnsbaandets Løsning og Bondens Frigørelse. Jeg nævner dette, fordi samme Aar gennemfører en demokratisk Regering en ny Landboreform, som i Landbefolkningens Interesse griber til Bunds, og som ikke alene tilsigter at rejse nye sunde Boliger for Landarbejdere og deres Familie, men sikrer enhver Arbejder eller Tjenestemandsfamilie mod utilbørlige Overgreb fra Ejernes Side.

Det bliver en jysk Bonde, der nu faar sin Del af Æren for Gennemførelsen af denne Lov, idet det er den højtærede Landbrugsminister, der har ført Landboreformen igennem begge Rigsdagens Ting. Det bliver ogsaa den højtærede Landbrugsminister, der